

Πηνελόπη Ιωαννίδου

«Παράγοντες κινδύνου για την υπερέμεση της κύησης: συστηματική ανασκόπηση και μετα-ανάλυση»

Περίληψη

Σκοπός: Η υπερέμεση της κύησης (ΥΚ) είναι η κύρια αιτία νοσηλείας κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου της κύησης, που συνδέεται με σοβαρές επιπλοκές. Ωστόσο, δεν έχουν γίνει αρκετές μελέτες για τους προγνωστικούς παράγοντες της ΥΚ. Στόχο αυτής της συστηματικής ανασκόπησης αποτέλεσε η εντόπιση και κριτική αξιολόγηση των μελετών που διερευνούν τους προγνωστικούς παράγοντες για την εμφάνιση ΥΚ.

Υλικά και Μέθοδος: Μια συστηματική ανασκόπηση πραγματοποιήθηκε από δύο ερευνητές στις ιατρικές βάσεις δεδομένων: PubMed / MEDLINE, Central (Cochrane) και EMBASE. Δεν υπήρχαν περιορισμοί όσον αφορά την ημερομηνία δημοσίευσης και τη γλώσσα. Ο έλεγχος των διαθέσιμων μελετών διεξήχθη από δύο ανεξάρτητους ελεγκτές, καθώς και η αξιολόγηση της ποιότητας συμπεριλαμβανόμενων μελετών ολοκληρώθηκε χρησιμοποιώντας την κλίμακα αξιολόγησης της ποιότητας Newcastle-Ottawa.

Αποτελέσματα : Η αναζήτησή μας περιελάμβανε 308 άρθρα, εκ των οποίων 14 μελέτες παρατήρησης πληρούσαν τα κριτήρια εισόδου, οδηγώντας σε τελικό αριθμό 1400 συμμετεχόντων. Τέσσερις μελέτες χαμηλής ποιότητας, 8 μεσαίες και 2 υψηλής ποιότητας εντοπίστηκαν. Σε τέσσερις μελέτες σχετικά με τη λοίμωξη *H. Pylori*, δεν υπήρξε συσχέτιση μεταξύ μόλυνσης από *H. Pylori* και ΥΚ, σε αντίθεση με δύο άλλες μελέτες που κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η λοίμωξη μπορεί να προκαλέσει ΥΚ. Η ΒΜΙ πριν την εγκυμοσύνη, ο λιπώδης ιστός, η ηλικία της μητέρας, η λεπτίνη, η γκρελίνη και οι β-hCG, οι T4 και οι ορμόνες fT4 συσχετίζονται με την ΗG και μπορούν να θεωρηθούν ως δείκτες πρόβλεψης για ΥΚ. Η πιο αξιόπιστη ήταν η μελέτη κοόρτης των Gungor et al. και η μελέτη των Lee et al. Οι Gungor et al. διαπίστωσαν ότι η λεπτίνη και η νεσφατίνης-1 μπορεί να παίζουν ρόλο στην παθολογία της ΥΚ. Σύμφωνα με τους Lee et al., η μόλυνση με *H. Pylori* δεν σχετίζεται με την ΥΚ.

Συμπεράσματα: Είναι επιτακτικό να διεξαχθούν περισσότερες και μεγαλύτερες μελέτες για την επικύρωση αυτών των αποτελεσμάτων, ώστε να ταυτοποιηθούν οι προγνωστικοί παράγοντες της εμφάνισης ΥΚ.

Abstract

“Predictive factors for Hyperemesis gravidarum (HG): systematic review and meta-analysis”

Background: Hyperemesis gravidarum (HG) is the main cause of hospitalization during the first trimester of pregnancy. Although it has been associated with serious complications, little is known about its predictive factors. The aim of this systematic review was to search for and critically appraise the studies that investigate the predictive factors for HG.

Patients and Methods: A systematic search was performed by two reviewers on PubMed (MEDLINE), CENTRAL (Cochrane) and EMBASE. No restrictions regarding publication date and language were implied. Screening of available studies was carried out by two reviewers, as well as the quality assessment of the included studies, based on the Newcastle-Ottawa Scale for observational studies.

Results: The search located 308 articles, of which 14 observational studies (four low-, eight medium- and two high-quality) involving 1400 women met the eligibility criteria. In four studies, there was no association between Helicobacter (H.) Pylori infection and HG, in contrast to two studies which demonstrated such an association. Pre-pregnancy body mass index (BMI), adipose tissue, maternal age, leptin, ghrelin, beta-chorionic gonadotropin (β -hCG), total (T_4) and free thyroxine (fT_4) correlated with HG in various studies and could be considered as predictive markers. Regarding the high-quality evidence, a cohort study associated leptin and nephrin-1 with HG, whereas across-sectional study found no association between H. pylori infection and HG.

Conclusions: More studies of high quality and adequate sample size have to be carried out to identify the predictive factors for HG.